

פרק 1

שְׁבוּ¹ פִּילִיאָס פּוֹג וּפְּרִיטְרִטוּ
מְכִירִים זֶה אֶת זֶה: הָאָדוֹן² וְהַמְּשֵׁרֵת³

בשנת 1872 גר האדון המְּכֻבָּד⁴ פיליאס פוג ברחוב סָאוּוִיל
רואו מספר 7 בעיר לונדון. הוא היה חבר חשוב במוֹעֵדוֹן
ריפּוֹרָם.⁵ פוג לא אהב תְּשׁוּמָת לֵב ואנשים לא ידעו עליו
הרבה, חוץ מזה שהוא היה גבר כָּפֶן ארבעים וגם אחד
הַגְּנָטְלֵמָנִים היפים בחברה הגבוהה של אנגליה.
היה לו זָקֵן⁶ והוא היה אדם רָגוּעַ, שהיה יכול לחיות
אלף שנים ולהישאר צעיר.

¹ בו – בָּ+הוא.

² אדון – Sir.

³ משרת – אדם שעושה עבודות בית בשביל אנשים אחרים וגם
גר אצלם.

⁴ (אדם) מכובד – אדם שמקבל כבוד מאנשים אחרים.

⁵ מועדון ריפורם – מועדון פרטי במרכז לונדון לגברים בסטטוס
גבוה. מועדון – Club.

⁶ זקן – שיער שנמצא על הפנים של גברים, לא מתחת לאף אלא
מתחת לפה.

פיליאס פוג לא היה איש עסקים ולא חקלאי, הוא לא עבד בפנק ולא היה מנהל. הוא לא עבד בשום חברה בלונדון, לא היה חבר בארגון של אומנים ומדע ולא בארגון של סופרים. פיליאס פוג היה רק חבר במועדון ריפורם.

בחשבון הבנק שלו אף פעם לא היו בעיות והוא שילם על הכול ובזמן. האם⁷ הוא היה אדם עשיר? התשובה היא כן, אבל אף אחד לא ידע איך הוא הרוויח⁸ את הכסף שלו. הוא לא הוציא הרבה כסף אבל גם לא היה קמצן⁹. כשהייתה לו אפשרות לתת כסף למטרה חשובה, הוא נתן מיד ועשה את זה בשקט ובלי לגלות את השם שלו.

הוא לא דיבר הרבה ועשה בכל יום את אותם הדברים. האם הוא טייל בעולם? פנאָה, מפני שלא היה אדם שהכיר יותר טוב ממנו את כל מפת העולם. היה לו ידע רב על המקומות הכי רחוקים ולא מוכרים. עם זאת, היה ידוע שפיליאס פוג לא יצא מלונדון כבר שנים רבות. בזמנו

⁷ האם – מילה שמתחילה תמיד שאלה שהתשובה עליה היא כן או לא.

⁸ שם הפועל: להרוויח – לקבל כסף על עבודה, לקבל עוד זמן או לקבל דבר טוב או דבר שרוצים.

⁹ קמצן – אדם ששומר על הכסף שלו יותר מדי ולא נותן שום דבר לאף אחד.

הַפְּנוּי הוּא הִיָּה קוֹרָא עֵיתוֹנִים וּמִשְׁחָק בְּמִשְׁחָק הַקְּלָפִים¹⁰
וַיִּסֵּט.¹¹

לֹא הָיוּ לוֹ אִישָׁה וְיִלְדִים וְגַם לֹא קְרוֹבֵי מִשְׁפָּחָה וְחֻבְרִים.
פִּילִיאַס פּוֹג חַי לְבָדוּ, אָף אַחַד לֹא יָדַע אֵיךְ נִרְאָה הַבַּיִת
שֶׁלּוֹ מִבְּפָנִים, וְהָיָה לוֹ רַק מִשְׁרֵת אַחַד. הוּא אָכַל בְּמוֹעֵדוֹן
בְּאוֹתָן שְׁעוֹת בְּכָל יוֹם, בְּאוֹתוֹ חֹדֶר, לִיד אוֹתוֹ שׁוֹלְחָן, וְלֹא
הִזְמִין אָף אַחַד מֵהַחֻבְרִים לְהַצְטַרֵּף אֵלָיו. הוּא חָזַר הַבַּיִתָּה
וְהִלֵּךְ לִישׁוֹן בְּחֻצוֹת¹² בְּדִיוֹק. מִתּוֹךְ כָּל עֲשָׂרִים וָאַרְבַּע
שְׁעוֹת, בְּמִשְׁךְ עֶשֶׂר שְׁעוֹת הוּא הָיָה בְּבֵיתוֹ. הוּא תָּמִיד אָכַל
אֶת הָאוֹכֵל הַטּוֹב בְּיוֹתֵר וְשֵׁתָה יַיִן פּוֹרֵט אוֹ יַיִן קְלָרֵט עִם
קִינְמוֹן. אִם אָדָם שָׁחֵי חַיִּים כְּאַלֶּהָה הוּא אָדָם מוֹזֵר,¹³ כִּנְרָאָה
לֹא כָל כֵּךְ נוֹרָא לְהִיּוֹת מוֹזֵר.

בֵּיתוֹ לֹא הָיָה מְלֵא בְּדַבְרֵים יְקָרִים, אֲבָל הוּא הָיָה מְאוֹד
נוֹחַ. הַעֲבוּדָה שֶׁל הַמִּשְׁרֵת שֶׁלּוֹ הָיְתָה קְלָה, וְעַם זֹאת
פִּילִיאַס פּוֹג דְּרַשׁ מִמֶּנּוּ דִּיוֹק¹⁴ וְעִמְיָדָה בְּזִמְנִים.¹⁵

¹⁰ קְלָפִים – כְּרִטִּיסִים שֶׁל מִשְׁחָק כְּמוֹ פּוֹקֵר, בְּרִידֵג' אוֹ וַיִּסֵּט.
¹¹ וַיִּסֵּט – מִשְׁחָק קְלָפִים אֲנִגְלִי, שֶׁהִתְחִיל בְּכִרִּיטְנִיָּה בְּמֵאָה הַשְּׁבַע-
עֶשְׂרֵה. מִשְׁחָק לְאַרְבַּעָה, שֶׁמִּשְׁחָקִים אֲנָשִׁים מְכוֹבְדִים וְעֲשִׂירִים.
¹² חֻצוֹת – שְׁתֵּים-עֶשְׂרֵה בְּלִילָה.
¹³ מוֹזֵר – מְאוֹד לֹא רְגִיל, שֶׁאֲנָשִׁים לֹא תָּמִיד מְבִינִים אוֹתוֹ.
¹⁴ דִּיוֹק – פְּדִנְטִיוֹת. כְּשֶׁהֶכּוֹל קוֹרָה בְּדֶרֶךְ הַנְּכוֹנָה וּבִזְמַן הַנְּכוּן.
קְשׁוֹר לְמִילָה "בְּדִיוֹק".
¹⁵ עִמְיָדָה בְּזִמְנִים – לַעֲשׂוֹת אֶת הַכּוֹל בְּזִמְן, לֹא לְאַחֵר.

פיליאס פוג פִיטֶר¹⁶ את המשרת שלו, ג'יימס פּוֹרְסֶטֶר, בשניים באוקטובר כי הוא הביא לו את המים לְגִילוּחַ¹⁷ בטמפרטורה של עשרים ותשע מעלות ולא של שלושים – ועכשיו הוא חיכה למשרת חדש, שהיה אמור להגיע בין אחת-עשרה לאחת-עשרה וחצי – השעה שבה פוג יצא תמיד למועדון. בשעה אחת-עשרה ועשרים נשמעה דפיקה בדלת הסלון ונכנס בחור כבן שלושים.

“אתה צרפתי ושמך ג'ון?” שאל אותו פיליאס פוג.

“ז'אן, ז'אן פֶסְפֶרְטוֹ.¹⁸ קיבלתי את השם הזה כי אני כל הזמן מחליף את המקצוע שלי. הייתי זָמֵר, אֶקְרוֹבָט, מורה לספורט ולבסוף מְפַקֵד כַּבָּאִים¹⁹ בפריז. לפני חמש שנים עזבתי את צרפת כי רציתי לטעום את טַעַם חַיֵי הבית והתחלתי לעבוד כמשרת באנגליה. אני מחפש עכשיו מקום עבודה חדש ושמעתי שִמֵר פיליאס פוג הוא האדם הכי מסודר ורציני בכל הַמְמַלְכָה.²⁰ הגעתי לפה בתקווה לחיות בשקט ולשכוח אפילו את השם פֶסְפֶרְטוֹ...”

¹⁶ שם הפועל: לפטר – להגיד לעובד שהוא לא עובד פה יותר.

¹⁷ גילוח – הורדת שיער מהפנים או מהגוף בסכין. שם הפועל: לגלח (את הזקן, למשל) או להתגלח.

¹⁸ פספרטו – בצרפתית: מתאים לכל דבר.

¹⁹ כבאי – לוחם אש. אדם שהעבודה שלו היא לכבות אש בכתים ובמקומות שונים.

²⁰ ממלכה – מדינה שבראש שלה עומדים מלך או מלכה.

"פספרטו מתאים לי, ענה האדון. "המליצו לי עליך.
אתה מכיר את התנאים שלי?"
"כן, אדוני."
"טוב. מה השעה אצלך?"
"אחת-עשרה עשרים ושתיים."
"השעון שלך מאַחַר, אמר פוג.
"סליחה, אדוני, זה לא יכול להיות."
"הוא מאחר בארבע דקות. מרגע זה, בשעה אחת-עשרה
עשרים ושש, יום רביעי, שניים באוקטובר 1872, אתה
עובד אצלי."
אחרי שאמר את זה, פוג שם את הכובע שלו על הראש
ויצא מהבית.